

РЕШЕНИЕ

№ 25755

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3961** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. К. С., [ЕГН], от [населено място], чрез адв.М. М., срещу Решение № 271 от 26.01.2026 г., постановено по АНД № 7419/2024 г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) №23-4332-034118/11.04.2024 г. на началник група към ПП-СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв. и лишаване право да управлява МПС за 6 месеца.

В жалбата са развити съображения за незаконосъобразност и неправилност на решението. Оспорва се приетата от СРС фактическата обстановка, като се твърди, че мотоциклетът е бил придвижен до бензиностанцията чрез прибутане. Жалбоподателят оспорва да е имал качеството на водач. Излага доводи, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се от съда да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. М..

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки па съществуването на спора от юрк.П.. Моли съда да отхвърли жалбата като необоснована и недоказана и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационна

жалба.

Административен съд София-град, XI -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК, в 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

С обжалваното решение СРС е потвърдил №23-4332-034118/11.04.2024 г., издадено от СДВР, с което на основание чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 12.05.2023 година при извършена проверка в [населено място], около 15.46 часа на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]се установява, че С. К. С. управлява МПС мотоциклет, марка/модел " X. X." с рама № JH2PC34A2WM008913, който бил без поставена регистрационна табела на определеното за това място. Водачът бил проверен на намиращата се в непосредствена близост бензиностанция „Лукойл”. Констатираната липса на регистрационна табела станало повод полицейските служители да направят служебна справка с оперативната дежурна част (ОДЧ-60) и установили, че МПС не е било регистрирано на територията на Република България.

Предвид установеното е съставен АУАН, серия GA № 888615 от 12.05.2023 г., в който констатирал като нарушена разпоредбата на член 140, ал. 1 от ЗДвП. Полицейските служители счели, че са налице признаците на извършено престъпление с правна квалификация по член 345, ал. 2 НК и препратили материалите на Софийска районна прокуратура. По материалите, съдържащи се в преписката било образувано досъдебно производство № 921/2023 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 24985/2023 г. по описа на СРП. След извършено разследване, наблюдаващият прокурор счел, че деянието е малозначително по смисъла на член 9, ал. 2 НК и на основание член 243, ал. 1, т. 1 НПК прекратил досъдебното производство с постановление от 01.04.2024 г. и препратил материалите на ОПП-СДВР за преценка относно извършено нарушение на административните правила на ЗДвП.

Въз основа на материалите, съдържащите се в прокурорската преписка, началник група в ОПП-СДВР, издал НП № 23-4332-034118 от 11.04.2024 г., с което на жалбоподателя С. на основание член 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лева и лишаване от право да управлява МП" за срок от 6 месеца за нарушение на член 140, ал. 1 от ЗДвП. НП е връчено на жалбоподателя на 07.05.2024 г., а жалбата срещу него е депозирана при АНО на 17.05.2024 г.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното НП.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Процедурата за това е регламентирана в НАРЕДБА № 1-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за

регистрираните пътни превозни средства.

От доказателствата по делото е безспорно установено, че МПС въобще не е било регистрирано в Република България по надлежния ред, а видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят е управлявал мотоциклет без регистрационна табела по път, отворен за обществено ползване.

Настоящият съдебен състав намира за недоказани твърденията на жалбоподателя, че причина извършването на нарушението е обстоятелството, че мотоциклетът е бил на ремонт поради техническа неизправност и това е наложило да го придвижи до бензиностанцията. Както е отбелязал и първоинстанционния съд, за снабдяването с гориво не е било задължително да се придвижва мотоциклетът до бензиностанцията, тъй като за жалбоподателя е било възможно да закупи гориво от бензиностанцията, което да бъде налято в подходящ за това съд и да го пренесе до мястото, където е ремонтирал мотоциклетът.

В настоящия случай фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящия състав споделя изцяло и мотивите на СРС за отхвърляне на доводите за липса на маловажност при конкретното деяние. Изтъкнатите съображения и в касационната жалба в този смисъл за неоснователни. Конкретното извършено нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на деяния от същия вид. Същото е на просто извършване и не предполага реализиране на вредни последици. В този смисъл липсата на такива в случая не е основание за извод, че е налице маловажност.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалваното НП.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лв. (66.47 евро), определен съгласно чл. 63д ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от изложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София – град, XI -ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 271 от 26.01.2026 г., постановено по АНД № 7419/2024 г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав.

ОСЪЖДА С. К. С., [ЕГН], от [населено място], да заплати на СДВР, сумата в размер на 66.47 (шестдесет и шест евро и 0,47 евро цента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.